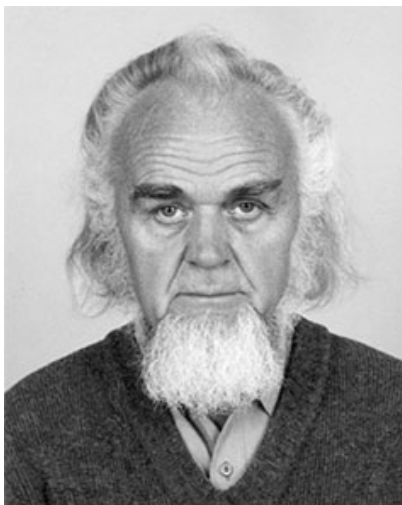

ПЕТРЕНКО Олексій Андрійович (15. 04. 1941, с. Мархалівка Васильківського, нині Фастівського р-ну Київської обл.) — живописець, графік. Заслужений діяч мистецтв України (2000). Народний художник України (2018). Член НСХУ (1978). Закінчив Київський художній інститут (1974; викладачі *І. Селіванов, М. Попов, Л. Чичкан, В. Сергєєв, М. Ряснянський*). Відтоді — на творчій роботі. На основі реалістичних традицій живопису П. створив власний неповторний стиль. Його творам притаманні глибоко національний характер, філософічність, багата художня палітра. Він тонко відчуває та відтворює красу природи, щонайменші нюанси пір року, градацію денного світла. Кольорові плями на полотнах набувають витонченості, фантастичних форм. Учасник всеукраїнських, всесоюзних, зарубіжних мистецьких виставок від 1972. Брав участь у виставках київських художників у м. Кіото (Японія, 1989), Мюнхені (Німеччина, 1993), виставці в штаб-квартирі ЮНЕСКО (Париж, 1982), присвяченій 1500-річчя заснування Києва. Персональна — у Києві (2016). У 2010 заснував студію образотворчого мистецтва в рідному селі, у якій безкоштовно навчає дітей і дорослих. Деякі твори зберігаються в Національному художньому музеї України, Національному музеї Т. Шевченка, Дирекції художніх виставок України (усі — Київ), Національному історико-етнографічному заповіднику «Переяслав» (Київська обл.), Бердянському (Запорізька обл.), Луганському, Севастопольському, Черкаському, Чернігівському художніх музеях, Музеї історії Корсунь-Шевченківської битви, Уманському (обидва — Черкаська

обл.), Бориспільському (Київська обл.), Маріупольському (Донецька обл.) краєзнавчих музеях, Новгород-Сіверському історико-культурному музеї-заповіднику «Слово о полку Ігоревім» (Чернігівська обл.), Почаївському історико-художньому музеї (Тернопільська обл.), Ізмаїльській картинній галереї (Одеська обл.), Панoramі «Оборона Севастополя 1854—55 рр.», Музеї мариністичного живопису в Очакові (Миколаївська обл.), Яготинському історичному музеї (Київська обл.), Музеї Т. Шевченка в м. Форт-Шевченко (Казахстан). Про дитинство П. написав оповідання «Французька булочка» І. Донич («Радосинь», 1999, № 5).

Основні твори

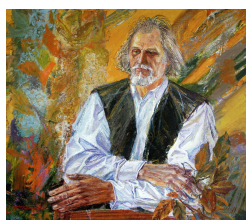
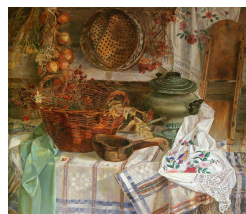
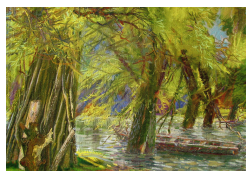
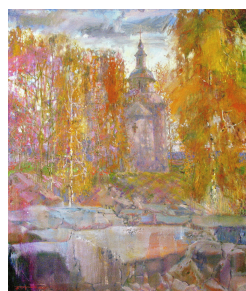
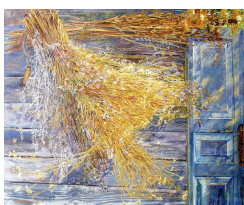
«Людина і космос. Ю. Гагарін» (1976), «Сигнальник», «Батьківська хата», «Вітер норд-ост» (усі — 1977), «Долина високих трав», «Острови Білого моря», «Пташиний діалог», «Північне літо» (усі — 1979), «Осінь» (1987), «Вітер» (1990), «Седнів», «Седнівське літо», «Козацька церква» (усі — 1992), «Двері рідної хати», «Юрій Змієборець» (обидва — 1994), «Квіти», «Польові квіти» (обидва — 1995), «Сінник у Хітцях», «Синій день», «Художник П. Печорний» (усі — 1997), «Новгород-Сіверський. Надбрамна вежа-дзвіниця Спасо-Преображенського монастиря», «Благівіст» (обидва — 1999), «Літо», «Портрет жінки», «Натюрморт зі скрипкою» (усі — 2000), «На Снові» (2004), «Вечір» (2006), «Козацька церква», «Спогади» (обидва — 2007), «Скрипка та рушник» (2009), «Дика троянда» (2011), «Натюрморт із прядкою» (2012), «У коморі» (2013); серії — «Крим» (1983—2007), «Полтавщина» (1996—2007), «Черкащина» (1998—2000), «Київ» (2004—08), «Сіверський край» (2007—12), «Карпати» (2014—15).

Рекомендована література

1. Пекаровський М. Образ епохи // Вітчизна. 1977. № 11;
2. Чебанік В. Бути гідним своєї доби // Образотворче мистецтво. 1978. № 1;
3. Возіянова І. Героїка подвигу // Вітчизна. 1978. № 2;
4. Вартанова О. Вернісаж: «І Київ, і Кавказ, і Біле море...» // Ранок. 1982. № 12;
5. Музиченко Я. Дивосвіт Олексія Петренка // Хрещатик. 1992, 16 жовт.;
6. Олексій Петренко: Альбом. К., 2016.

І. К. Донич

Фотоілюстрації

Бібліографічний опис:

Петренко Олексій Андрійович / І. К. Донич // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2023. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-881003>. – Останнє поновлення : 2024.

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).